

Socialistisk folkepartis bemærkninger

I. Generelle bemærkninger

Et finanslovsforslag under et arbejderflertal, som SF var en vigtig del af, ville selvfølgelig se helt anderledes ud end det forslag til finanslov for 1984, som i august blev fremsat af regeringen. Det ville også se anderledes ud end den endelige finanslov, hvis det bliver en finanslov, som regeringspartierne og de to støttepartier: det radikale venstre og fremskridtspartiet er blevet enige om. Alle disse partier synes at være meget lidt interesseret i at gøre noget ved den store arbejdsløshed – de tager det faktisk forbløffende roligt, at arbejdsløsheden i næste finansår forventes at stige med mindst 40.000 – fra 280.000 til 320.000. Partierne synes også med nogle radikalt- og fremskridtspartiprægede smånuancer i det store og hele at ville lade de dårligt og dårligst stillede bære alle byrderne ved den økonomiske krise. Finansloven for 1983 var et klart signal om disse holdninger – det blev bistandsmodtagerne, de arbejdsløse, de lavtlønnede børnefamilier, de syge og også mange af de almindelige lønarbejdere, som overtog problemerne – og finanslovsforslaget for 1984 og de ændringer, der allerede er bebudet ved forhandlinger mellem de seks partier, opretholder i det store og hele den samme ideologi.

Et arbejderflertal ville prioritere indtægter og udgifter på finansloven på en anden måde. Der vil blive tale om en anden fredspolitik, en anden arbejdsmarkedspolitik, en anden uddannelses- og kulturpolitik, en anden socialpolitik, en anden miljø- og energipolitik. Selvfølgelig ville der stadig være behov for at tage fat på problemerne med betalingsbalanceunderskuddet og underskuddet på det indenlandske budget, men disse problemer ville kunne klares med en politik, der prioriterede beskæftigelse, ressourcebesparelse og uddannelse og forskning højt, og ved en skattepolitik, der gennem afskaffelse af en del fradragsfiduser, gennem beskatning af kursgevinster, alle renter o.l. ændrer de offentlige indtægter. Gennem offentlig produktion og ved at bruge den offentlige sektor som drivkraft i den økonomiske udvikling ville et arbejderflertal desuden kunne udvikle en projekteksport, der kan skabe grundlag for et betydeligt eksportmarked.

SF kunne naturligvis have stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget på alle disse områder. Det er imidlertid vor opfattelse, at ændringsforslag i så stort et omfang ville være mere forvirrende end givende for dem, der skulle læse dem og forstå formålet med dem. Politiske ændringer sker jo ikke ved hjælp af ændringsforslag til finansloven, der i realiteten først kan ændres for alvor, når der er sket et politisk systemskifte.

SF har derfor i det store og hele koncentreret sine ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1984 om fire hovedprincipper:

- 1) *Fredspolitikken*, der i finanspolitisk forstand vil betyde, at bevillinger til NATO-medlemskabet og til NATO-arbejder samt til det danske forsvar i dets nuværende form ophører.
- 2) *EF-politikken*, der for SF's vedkommende indebærer Danmarks udmeldelse af EF, hvilket vil betyde, at alle bevillinger, der har at gøre med EF-medlemskabet forsvinder fra finansloven.
- 3) *Beskæftigelsespolitikken*. Med en kommende arbejdsløshed på 320.000–330.000 arbejdsløse er løsningen af beskæftigelsesproblemet, bl.a. gennem en anden fordelig af arbejdet og en opprioritering af uddannelserne, det mest påtrængende indenlandske krav.
- 4) *Det danske fattigdomsproblem*, der bl.a. er blevet værre p.g.r.a. indførelsen af begrænsningen af den midlertidige hjælp, af 2-årsgrænsen for udbetalingen af sygedagpenge, af gennem-